

A-j geluk ebben . .

A-j een keertien de mazzel ebben dä-j oe een ärtstikke mooi karakteristiek pandtien kunnen kopen, wörren ie gelieke confronteerd met de status van "rieksmonument".

Elaas binnen der dan zovölle regelties en veurskriften van krach da-j der bi'j toe en an tureluurs van zollen wörren. Ie kunnen bèter in een glazen uus wonen dan in een rieksmonument. In een glazen uus weet ie da-j bekeken wörren, maer in een rieksmonument wörren ie in de gaten e-ollen. Doe niet iets zonder overleg met de controlerende ambtenaeren, want dan bi-j an de beurte.

Die olde smederi'je an de Thomas á Kempisstraote, *wöör ik as kind vake ebbe staon kieken*, stonnen naor mien gevuul al sinds iewig-eid en amen (1972) ongebruukt en löög. Met stekkeldraad umwunnen balken, *umme de angjogeren te weren*, een bettien verwaerloosd en vergèten te wèèn.

Toch is 't geweldig mooi dät ter dan toch nog mensen bint die in unzelf geleuen en 't anskaffen van een rieksmonument andörven.

Zo ook Marleen Veenhuis . . . die is de eigenaeresse van de olde smederi'je van Eyusen an de Thomas á Kempisstraote ewörren en is ter een winkeltien begunnen.

En dan snap ie 't wel . . . ikke der naor binnen en gewoon vraogen . . . (h)Oe is 't oe elukt ier wat te beginen ? . . . Ik wete niet bèter dan dät ter nooit wat met mochen gebeuren. Antwoord: 't mochen wel, maer aoste gieniene dörven 't an !

Marleen blek een praotgraege tante te wèèn, die mi'j öörfien der verael vertellen aover de inrichting, 't willen beollen van 't olde (smidse-)interieur, 't olde gerak en andere gebruuksveurwärlen. Veur een techneut as ikke weer een kans mi'j in een andere wereld te waenen.

Gelieke komt weer de gedachen an de leraren smeden, Ronteltap en plaatwärk lassen, Melis, van de Practische Ambachtskoele an de Mimosastraote in mi'j baoven. Dät soort leraeren vergèèt ie nooit. Misskien ook wel deur de bi'jnaemen die wi'j un gavven.

Ronteltap ieten buten de leslokalen "**de Beul**" . . 't wazzen een niet al te groot kereltien, maer oerstärk.

En a-j dan, zoas wi'j, een "takelaoke" mossen smeden dan deden Ronteltap dät ons dan wel effen veur.

Een stuk iezer uut 't vuur aelen, op 't ambeeld lègen en een paar donderse klappen met een zwöre bankaemer en klöör . . . **kiek . . . zo mu-j dät doen !**

>> *Dan waeren wi'j weer drie lang en twie kört an 't knooien umme een stuk iezer te vervörmen töt iets wat ter misskien een bettien op leken.* <<

Melis döörintegen ad de bi'jname "**Engels Duumpien**". De beste man wazzen, *net as ikke now*, 't veurste stukkien van de doemme kwiet. En a-jdan weer ies een keertien niet genug naor zien zin naor em wollen luusteren . . greep ij oe in de nekke en wreven met dät stumpien doeme aover oew nekwärvels . . geleuf 't maer . . dan wo-j wel boegen.

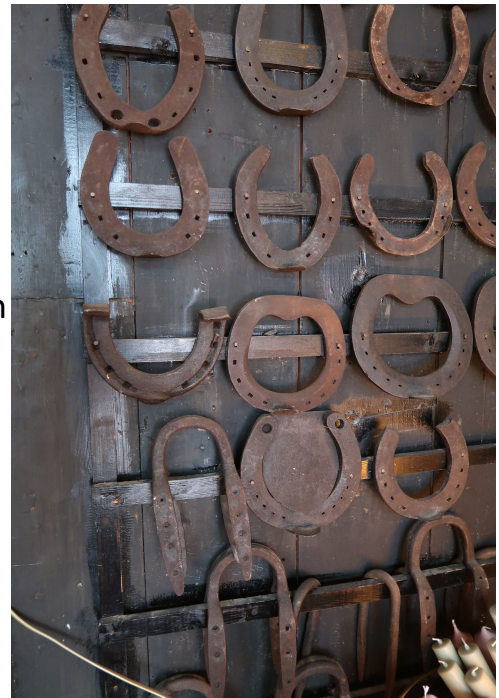
Dät laotend veur wat 't wazzen . . . Rondkiekend in 't smederij-winkeltien zoals 't now is, erkennen ie netuurlijk wel een kladde gereedschappen en upstukken en weten ie ook nog wöörveur die wieren gebruikt.

Der angen een ele verzaemeling
wringiezers . . . die de siersmeden
gebruken umme staf- of
bandiezer te törderen.

Oefiezers in meerdere soorten en maoten.
veurbewärkte of febrieksmaotige oefiezers wieren
deur een smid met 't beslaon van een peerd op
maete emaeht zodät 't dier goed op zien oeven
stonnen.

”Maotwärk” . . . zollen ze now zèggen.

En maotwärk is ook wat Marleen van der winkeltien ef emaeht . . . 't is een klein

uutneudigend en andoenelijk plekkien
wöör a-j tussen de interieurstukken de olde
smederi'je nog erkennen en der allerande
koopwaer kunnen vinnen die meistens niet
standaerd (*of zeker niet*) bi'j een Blokker of
een Ikea vekoch wörren.

Betaalbare kedogies, klein wärk van lokale maekers en/of kunstenaers, eigen produkten en interieuradvies. Bi'jnao alle objecten bint "**Unica's**" umdät ter gien twieden van bestaon. . . . Marleen böd 't allemaole an.

Der staon twee töfelties en een paer stoelen buten as wöör ie kunnen zitten en genieten van koffie, thee of wat anders en een stukken eigen gebak. Gewoon een plekkie umme èven te ontaosten.

De naamgèvink is an mi'j perseunlijk niet besteed. De mensen die mi'j kennen weten wel da-k een skuuw ekel ebbe an 't medärne ver-engelsen van onze taol, maer dät döt ier niet ter zake. OODZ, **Objects of Disere in Zwolle**, (*oods*) is veur mi'j net iets te verre weg, maer ik respectere de keuze van Marleen en 't gef wel an dät ter ier wat te kiezen is.

Ik zalle oe nog ien keertien uulèggen wöörumme ie een oefiezer met de open kante naor baoven an te mure/wand mut naegelen. Döörmée snappen ie dan gelieke de titel van dit veraeltien, want dät doe-k altied pas an 't ende dervan.

Een evunnen oefiezer wörren vake een symbolische geluksbrenger e-nuumd, (*een peerd gonk ter ongelieke van lopen, . . maer een vinder adden geluk ?*) maer allenig a-j em met de gesöten kante naor onderen an de wand naegelen, umdät anders 't op-e-vangen geluk der zomaer weer uutduvelen. En 't is netuurlijk ook geluk ebben dä-j nog mée maggen maeken, dät ter weer een fysiek winkeltien bi'jkump in disse steeds verder vervremmende internetmaotskapi'je.

Marleen (h)open ier now met aer winkeltien, "dät met 't anbod van producten nog zukende is" . . . ofwachen wöör de klanten naor vraogen . . . weer een fysieke invulling te gèven an een winkelstraote. Zij ad 't geluk . . en ef de moed umme een ongebruukte olde smidse te kopen. Aer grootva wazzen ook smid in Raolte dus veur aer is 't verael (*lèès – cirkel*) rond. Now maer aopen 't geluk te ebben dät 't winkelend publiek 't weet te waerden.

Zonder geluk vaeren niemand wel !

juli 2026

